

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 531/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. septembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej spoločnosťou AKAK s. r. o., Slowackého 56, Bratislava, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Alexandra Kotrecová, PhD., LL.M., vo veci namietaného porušenia jej základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 100/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľka“), zastúpenej spoločnosťou AKAK s. r. o., Slowackého 56, Bratislava, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Alexandra Kotrecová, PhD., LL.M., vo veci namietaného porušenia jej základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práv na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 100/2010 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala ako účastníčka namietaného konania, a to na strane navrhovateľa. Konanie sa začalo na základe návrhu na zaplatenie špecifikovanej sumy vrátane príslušenstva podaného 20. mája 2010.

3. Popisujúc prehľad procesných úkonov namietaného konania sťažovateľka argumentuje, že v ňom postupom okresného súdu došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj jej základného práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku zaručeného čl. 1 dodatkového protokolu.

4. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že v rámci namietaného konania odporca podal 13. októbra 2010 vzájomný návrh, ktorý okresný súd uznesením z 20. júla 2011 vylúčil na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 12 C 405/2011, pričom namietané konanie uznesením zo 6. decembra 2011 prerušil až do právoplatného skončenia uvedenej vylúčenej veci.

5. Sťažovateľka argumentuje, že po prerušení namietaného konania okresný súd opakovane žiadala pokračovať v tomto konaní a ochranu svojich označených práv uplatnila

aj prostredníctvom sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu, ktorá jej však nepriniesla požadovaný efekt, keďže bola z jeho strany vyhodnotená ako neopodstatnená s odôvodnením, že obdobie prerušenia namietaného konania nemožno kvalifikovať ako nečinnosť súdu zakladajúcu zbytočné prietahy.

6. Sťažovateľka v sťažnosti dodáva, že uznesením z 10. apríla 2017 okresný súd namietané konanie zastavil s odôvodnením, že „z výpisu z obchodného registra bolo zistené, že na základe Uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 01.04.2016, právoplatné dňom 04.05.2016, č. k. 36CbR/106/2014 súd zrušil obchodnú spoločnosť [REDAKOVANÉ] bez likvidácie a uvedená obchodná spoločnosť bola vymazaná z obchodného registra dňom 17.06.2016, nakoľko v priebehu konania došlo ku strate procesnej subjektivity právnickej osoby – žalovaného, ktorý dňa 17.06.2016 zanikol bez právneho nástupcu“.

7. Sťažovateľka je toho názoru, že „porušovateľ svojou nečinnosťou (na ktorú sťažovateľ opätovne poukazoval a žiadal o vykonanie nápravy, a to aj prostredníctvom sťažnosti podanej predsedovi súdu porušovateľ'a) úplne zmaril možnosť sťažovateľ'a domáhať sa svojho práva prostredníctvom súdu. Podľa názoru sťažovateľ'a išlo v predmetnom prípade jednoznačne o prietahy v konaní, ktoré mali za následok, že žalovaný bol počas nečinnosti porušovateľ'a vymazaný z obchodného registra, z ktorého dôvodu muselo byť konanie vedené proti žalovanému zastavené.“.

8. Podľa sťažovateľky okresný súd svojím postupom porušil aj jej základného právo vlastníť majetok zaručené čl. 20 ods. 1 ústavy a právo na ochranu majetku zaručené čl. 1 dodatkového protokolu, čo zdôvodňuje touto argumentáciou: „vzhľadom na skutočnosť, že v nadväznosti na nečinnosť porušovateľ'a sťažovateľ úplne stratil možnosť domáhať sa voči žalovanému zaplatať žalovanej sumy, došlo k závažnému zásahu do majetkovej sféry sťažovateľ'a a tým aj k porušeniu práva vlastníť majetok, ktoré mu garantuje článok 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“

9. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol o jej sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jej základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a jej práv na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v namietanom konaní, priznal jej tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj základného práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku zaručeného čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v namietanom konaní.

12. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (III. ÚS 154/06, I. ÚS 76/03).

14. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je teda požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05, III. ÚS 355/2012). Ústavný súd preto v rámci svojej rozhodovacej činnosti (napr. IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 26/07, III. ÚS 41/07, II. ÚS 46/07, I. ÚS 96/07, II. ÚS 214/08) prezentuje už ustálený záver, že základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje ochrana len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu predložená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného základného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo.

15. Je nepochybné, že namietané konanie vo veci sťažovateľky bolo v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu skončené, a to na základe vydaného rozhodnutia – uznesenia o zastavení namietaného konania z 10. apríla 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. mája 2017, čo ústavný súd zistil na základe súčinnosti poskytnutej okresným súdom.

16. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka, ktorá sa domáha ochrany svojich označených práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru vo vzťahu k namietanému konaniu okresného súdu, sa so svojou sťažnosťou na ústavný súd obrátila v čase, keď už tento prostriedok nápravy vo vzťahu k namietanému konaniu okresného súdu nebol objektívne spôsobilý splniť svoj účel.

17. Pokiaľ ide o námietku porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ústavný súd konštatuje nedostatok príčinnej súvislosti medzi argumentáciou sťažovateľky a obsahom namietaného článku ústavy. Je totiž nesporné, že v rámci namietaného konania sa rozhodovalo o jej uplatnenom (majetkovom) nároku. Okresný súd mal rozhodnúť o tom, či sťažovateľke predmetný hmotný nárok prizná alebo neprizná, nie je teda možné porušenie majetkového práva v namietanom konaní v čase, keď toto ešte neexistuje. Ústavný súd preto posúdil ako zjavne neopodstatnenú aj námietku porušenia čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu, ktorú sťažovateľka v podanej sťažnosti formulovala.

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. septembra 2017